

COMENTARIUL SĂPTĂMÂNII

Carta Olimpică este un volumaș simpatic, de vreo 105 pagini, ușor de lecturat, editat impecabil, cu design modern. Articolul 2 de la capitolul „Principii Fundamentale” spune că scopul olimpismului este de a plasa sportul în slujba dezvoltării armonioase a omului, prin promovarea unei societăți pașnice preocupate de asigurarea demnității umane. Așadar, să vorbim despre dezvoltare armonioasă, societate pașnică și demnitate umană.

Peste 100.000 de tibetani, în frunte cu liderul spiritual Dalai Lama, sunt în exil, în India. De aproximativ 50 de ani, regimul comunist din China s-a setat pe absurditate, iar Tibetul, una dintre cele cinci regiuni ale sale, așa-zis autonome, mimează traiul armonios. Pe acoperișul lumii, așa cum este denumită zona datorită înălțimii medii de peste 4000 de metri, tibetani tremură de frig, pentru că temperatura nu urcă mai sus de 10 grade în perioadele calde. Nici libertatea nu îi mai încălzește. Campania de reeducare patriotică nu lasă loc niciunui comentariu. Cei care afișează poze cu Dalai Lama sunt arestați, iar mănăstirile sunt obligate să arboreze drapelul chinez. În aceste condiții, tibetanul se dezvoltă armonios, iar China primește organizarea Jocurilor Olimpice 2008.

O societate mai pașnică de atât nici că se poate. Nimeni nu spune nimic, iar dacă o

Principiile olimpice se usucă

Locotenent
Constantin PIȘTEA
constantinpiatea@presamil.ro

musculiță îndrăznește să tulbure atmosfera, poate fi trecut pe lista eroilor. Jurnalistul Jonathan Watts de la *The Guardian* a încercat în repetate rânduri să se apropie de teritoriul tibetan. Orice traseu a ales, s-a lovit de cerbicia forțelor de ordine chineze amplasate la graniță. E pentru binele dumneavoastră, i s-a spus. Înăuntru, bineînțeles, tibetani se dezvoltă armonios. Ce dacă mai sunt și proteste, chiar și cu victime? E ceva normal, ca acolo unde duie binele, să mai scape și un pic de rău. Prea puțin contează că administrația tibetană raportează 140 de civili uciși, iar televiziunea chineză susține că ar fi vorba de numai 22. Acestea sunt amănunte. Pașnice. Pe 8 august încep Jocurile.

Indiferent de situație, ele trebuie să continue. Așa spunea președintele CIO în 1972, după ce 11 israelieni au fost uciși la München. Numele președintelui: Avery Brundage. Este vorba de același personaj care, în 1968, a ordonat Statelor Unite să-i retragă de la Jocurile Olimpice din Mexic pe Tommie Smith și John Carlos, ambii sportivi de culoare. Altfel, întreaga delegație americană ar fi fost exclusă. Ce făcuseră cei doi? La festivitatea de premiere ce a urmat probei de 200 de metri, Smith (medalie de aur cu record mondial) și Carlos (medalie de bronz), s-au urcat pe podium fără încălțări, în ciorapi negri și cu câte o mânășă de aceeași culoare, primul în mâna dreaptă, iar al doilea în stânga. Așa au hotărât ei să protesteze împotriva discriminării. Arcul simbolic închis de cele două mânuși semnifica puterea unită a populației de culoare din America, iar ciorapii negri, sărăcia. Smith și Carlos au fost dați afară din satul olimpic în 1968. Conform principiilor olimpismului: cu demnitate.

Judoka Yvonne Boenisch, care va reprezenta Germania la categoria 57 de kilograme, a anunțat că va boicota ceremonia de deschidere de la Beijing. Pentru ea, Tibetul este o problemă morală. Nu este exclus ca alți sportivi să-și urmeze exemplul și să afișeze însemne pro-Tibet în timpul Jocurilor chiar și cu riscul de a fi expulzați de către autoritățile chineze. Pentru că așa se asigură demnitatea umană.

România fără Geru

Locotenent Constantin PIȘTEA

Are 39 de ani și este hocheist. După ce a jucat 14 ani pentru echipa națională, stelistul Cătălin Geru a decis să se retragă din rândul tricolorilor. Cu 20 de puncte (cinci goluri și 15 pase) a fost golgheterul ultimei competiții la care a participat: Campionatul Mondial, Divizia A II-a, Grupa A. Va continua numai la clubul militar, cel puțin un sezon, ca jucător, pentru a readuce Steaua în fruntea campionatului.

- Vă retrageți la 39 de ani, în vârf de formă. De ce?

- Am zis că este mai bine așa, să nu spună lumea mai târziu *bine că am scăpat de el!* Mi-am spus că 14 ani la națională sunt de ajuns și m-am gândit că ar fi bine să mă despart de echipă în urma unui succes. Performanța de la Campionatul Mondial a creat momentul potrivit.

- Ați fost decanul de vârstă al tricolorilor la această competiție. Cum v-ați simțit anii în mijlocul colegilor mai tineri?

- Mi-a plăcut respectul cu care am observat că eram privit și faptul că am fost dat ca exemplu la antrenamente de către antrenori, pentru seriozitatea cu care mă implicam. Nu a fost ceva deosebit, doar normal. M-am simțit bine.

- Ce reprezintă pentru dumneavoastră cei 14 ani în care ați fost jucător al echipei naționale de hochei?

- A fost o onoare să joc sub tricolor. Chiar dacă hocheiul românesc

Am în gând și ideea de a deveni antrenor după retragere, dar deocamdată mă concentrez pe sezonul care urmează ca jucător al Stelei.

CĂTĂLIN GERU, 155 de selecții la echipa națională

- participant la 10 ediții ale Campionatului Mondial din care nouă la seniori și unul la juniori;
- participant la 14 ediții ale Cupelor Europene din care nouă în Cupa Campionilor Europeni și cinci în Cupa Continentală;
- din 1992 este Maestru al Sportului, iar din 1999 este Maestru Emerit al Sportului.

nu are o valoare foarte mare pe plan mondial, meciurile naționale au fost pentru mine întotdeauna deosebite. Dacă ar fi să mă gândesc la cele mai frumoase momente trăite de-a lungul carierei de tricolor, cred că aș putea remarca faptul că mulți ani la rând am rămas la un nivel relativ bun pentru condițiile de la noi. Putem cataloga drept un succes deosebit promovarea în al doilea eșalon valoric al hocheiului mondial.

- Steaua a suferit anul acesta un eșec istoric: nu a prins finala campionatului intern. Care credeți că au fost cauzele?

- Trebuie să spun că la echipa de club am avut condiții cel puțin acceptabile. Cred totuși că ar fi trebuit aduși jucători mult mai valoroși, a căror salariu să urce la 3-4.000 de euro pe lună. Atunci poți să ai performanțe. Vedeți exemplul celor de la Miercurea Ciuc. Acolo hocheiul este

sportul de bază, iar cei care investesc în echipă își fac o imagine excelentă. De aceea, aduc bani la hochei și, odată cu ei, jucători valoroși. Dacă ai în echipă patru-cinci oameni care pot face diferența, ai șanse mari să te bați la nivel înalt.

- Credeți că situația de la Steaua va dura?

- Nu cred. Normal, este dureros, Steaua este obișnuită să joace finala, să câștige tot timpul. Anul acesta a fost un pas înapoi destul de urât, dar sper ca la sfârșitul sezonului următor să ieșim campioni. I-am asigurat pe cei de la club că voi mai rămâne un an pentru a readuce Steaua pe primul loc.

- Așadar, veți continua încă un sezon, dar numai ca jucător al clubului roș-albastru.

- Da, încă un an, pentru a deveni campioni. Sigur, acest lucru presupune investiții importante în echipă și aducerea unor jucători valoroși. Nu este problema noastră, a jucătorilor, dar vedeți concurența pe care au creat-o cei de la Ciuc. Mai nou, sunt două echipe puternice acolo și se aude că se vor întări și mai mult.

- În felul acesta, și echipa națională poate progresa...

- Da, sigur. La acest Campionat Mondial, am observat mulți jucători tineri care au crescut în valoare pe lângă străinii sosiți în România. Din această concurență, echipa națională nu are decât de câștigat.

Caleidoscop sportiv

Colonel (r) ing. Petre G. NICOLAE

HANDBAL, Liga Națională, Oradea, 20.04

CSM Oradea - Steaua MFA 27-38. Echipa roș-albastră și-a asigurat titlul de campioană cu două etape înainte de final. Este pentru prima dată după șapte ani când Steaua reușește să câștige campionatul intern.

RUGBI, Divizia Națională, stadion Steaua, 19.04. Steaua - CSM „U” Remin Baia Mare 36-8. În clasament, după etapa a opta a play-off-ului, roș-albaștrii sunt pe primul loc, cu 35 de puncte, la trei lungimi de undă de Dinamo.

KARATE, Cupa Vâlcei, 20.04. Trei sportive ale clubului Italo Steaua au ocupat podiumul în concursul de kumite junioare: Cristina Panait, locul 1, Ioana Alina Iordache, locul 2 și Ilina Minulescu, locul 3.

BOX, Finala Campionatului Național feminin, Câmpulung Muscel, 14-20.04. Cinci locuri I la seniori, trei locuri I la tineret și două locuri I la juniori. Un bilanț strălucitor pentru sportivele clubului Steaua.

HALTERE, Campionatul European, Lignano (Italia), 14-20.04. Roxana Cocoș a ocupat locul II și a câștigat medalia de argint la stilul aruncat. De asemenea, sportiva a terminat a III-a (medalie de bronz) la total.

SCRIMĂ, Cupa României, sabie feminin, Slobozia 16-19.04. Steaua a ocupat locul I pe echipe, iar Cătălina Gheorghiuoia a câștigat trofeul la individual.

TIR, Cupa României, glonț și aer comprimat, București, 16-19.04. Steaua a cucerit șase locuri I la individual și a terminat prima și în concursul pe echipe.

ELOGIU FIAREI

Ion Al. RONCEA

Se pare că lumea fotbalului de la noi s-a cam liniștit. Mai sunt de jucat meciuri din acest campionat cât să numeri până la trei și actualul clasament seamănă cu așteptările celor mai mulți. Dacă Steaua nu se va poticni din pricini altele decât cele specifice jocului cu balonul rotund, Lăcătuș va câștiga, nu fără merit, primul său campionat de pe banca antrenorului principal. Pentru binele făcut fotbalului românesc *fiara* merită această medalie cu prisosință, chiar dacă, privind peste umăr, medalia de campioană pentru echipa roș-albastră n-are strălucirea aurului cu cele mai bune carate.

Lăcătuș nu s-a născut în curtea din Ghencea. A coborât de sub poalele Tâmppei și s-a lipit de emblema Stelei ca marca de scrisoare. Tânăr imberb, cu sprint de sfârlează, s-a impus repede printre jucătorii ușor de ținut minte. Amintirea anilor otzeci ai secolului trecut ar trebui reînviată pentru vârstnici și decolbită pentru vederea celor tineri, care merg la stadion și își leagă petrecerea timpului de numele fotbalului. Lăcătuș, ca fotbalist, poate n-a avut glezna celor care au trăit pe teren din talent, așa cum a făcut-o un Marcel Răducanu, pentru cei ce-și mai amintesc de driblingurile sale mortale. Pe Lăcătuș l-a hărăzit însă Domnul cu zgârci de mare viteză, pe gustul Stelei acelor vremuri, cu un tupeu în joc demn de tras la xerox și înmănat antrenorilor pentru material didactic la orele de știința obținerii victoriei pe un teren de

fotbal. Pe tema tupeului său imberb, care nu ținea seama de numele și renumele celor puși să-l oprească din incursiunile sale ucigașe spre poarta adversă, ar putea vorbi marii fundași și marii portari ai vremii. Dintre toți, lumea mai reține doar numele lui Dasaev. Dar apărarea Universității Craiova, cu Ștefănescu, Negrilă, Ungureanu și Tilihoi? Dar Andone și Rednic, colegii săi de națională și adversarii de moarte în teren la derbyurile Steaua-Dinamo?

Gurile rele și pornite pe povești spun cum își ținea Lăcătuș boldurile, arme letale pentru descotorosirea de adversari, între degetele ambelor mâini. Cum le soptea în urechi vorbe îmbibate în vitriol! Cum cădea ca trăsnetul în careu, spre disperarea portarilor nevinovați! Aduceți-vă aminte de acea lovitură

Culoarea din cârlig

de la unsprezece metri executată în meciul gloriei eterne de la Sevilla!

Parcă și acum se mai zguduie plasa în liniștea de mormânt a unui stadion amuțit! Pe teren Lăcătuș așa a fost! O *fiară* ce și-a impus respectul fără perdea și gesturi de domnișoară.

Timpul avea să-l dezvăluie însă și alte calități poate nebanuite: fiara din teren devenea copil cu suflet de aur. Gestul său de a sfida regimurile politice și a răspunde cu omenie celor aflați în suferință în momente de cumpănă din preajma lui decembrie 1989 ar trebui reținute de manualele de istorie.

Lăcătuș nu știu să aibă vreun doctorat! Nu știu să fi scris vreo altă carte în afara desenului său pe gazon! Au scris alții, la propriu, cărți despre el și despre isprăvile sale ca fotbalist. Nu știu ce surprize i-a rezervat destinul. Știu doar că emblema Stelei rămâne...steaua sa norocoasă!